

Sygn. akt I C 343/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Agnieszka Hreczańska - Cholewa

Protokolant Dorota Nitkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa Z. K.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę I. oddała powództwo; II. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód Z. K. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 76.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 grudnia 2007 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. W uzasadnieniu żądania wskazał, że w dniu 23 czerwca 2007 r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Powód podał, że sprawcą zdarzenia był M. G. kierujący samochodem osobowym marki O. (...), który nie zachował należytej ostrożności podczas wyprzedzania motoroweru prowadzonego przez powoda i uderzył w jego tył. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. W wyniku zdarzenia powód doznał obrażeń ciała, związanych z bólem kręgosłupa i problemami neurologicznymi, co spowodowało konieczność wielomiesięcznego leczenia i rehabilitacji. Powód podał ponadto, że na skutek w/w wypadku komunikacyjnego stał się osobą niepełnosprawną, a także wymagał stałej opieki i pomocy osób trzecich. Powód argumentował, że strona pozwana dotychczas wypłaciła mu z tytułu zadośćuczynienia kwotę 3.200 zł, która zdaniem powoda była zaniżona i nieadekwatna do rozmiaru doznanej krzywdy.

W odpowiedzi na pozew (k. 84 i n.) strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie zarzuciła, że w trakcie postępowania likwidacyjnego lekarze orzecznicy ustalili łącznie 3% uszczerbku na zdrowiu powoda i z tego tytułu wypłacono powodowi 3.200 zł zadośćuczynienia, uznając ją za odpowiednią do doznanej krzywdy. Strona pozwana zarzuciła ponadto, że powód nie wykazał istnienia związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy wypadkiem z dnia 23 czerwca 2007 r. a obrażeniami stwierdzonymi w dokumentacji medycznej powypadkowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 czerwca 2007 r. na drodze pomiędzy miejscowościami C. i M. doszło do zdarzenia, w trakcie którego kierujący samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) M. G. jadący w kierunku miejscowości M., na prostym odcinku drogi podczas manewru wyprzedzania uderzył w tył motoroweru marki K. (...) o nr rej. (...), kierowanego przez powoda Z. K..

Na skutek zdarzenia kierujący motorowerem Z. K. doznał obrażeń ciała, a oba pojazdy zostały uszkodzone.

(Dowód: notatka urzędowa policji z dnia 23 czerwca 2007 r., k. 17-20, 147; akta Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej o sygn. VI W 397/07; pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych A. R. z 20 maja 2012 r., k. 256-271; ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych A. R. złożona na rozprawie w dniu 8 stycznia 2013 r., k. 315-317; zeznania świadka K. K., k. 139-140; zeznania świadka E. L., k. 140-141; zeznania świadka J. P., k. 331; przesłuchanie powoda Z. K., k. 153-154)

W związku z powyższym zdarzeniem Policja skierowała do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej wniosek o ukaranie M. G. za popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzeniu mu kary 100 zł grzywny.

W wyroku z dnia 2 października 2007 r. Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział Grodzki w sprawie VI W 397/07 uznał obwinionego M. G. za winnego popełnienia zarzucanemu mu czynu polegającego na tym, że w dniu 23 czerwca 2007 r. o godz. 15.20 n. drodze pomiędzy miejscowościami C. a M. kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności podczas manewru wyprzedzania motorowerem marki K. (...) o nr rej. (...) wykonując w tym czasie manewr skrętu w lewo w wyniku czego uderzył w tył pojazdu czym spowodował kolizję drogową, tj. popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. i za to wymierzył mu karę 100 zł grzywny.

(Dowód: notatka urzędowa policji z dnia 23 czerwca 2007 r., k. 17-20, 147; akta Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej o sygn. VI W 397/07)

Z. K. kierujący motorowerem zasygnalizował zamiar wyprzedzania i rozpoczął skręt w lewo w momencie gdy był już wyprzedzany przez samochód marki O. (...), znajdujący się wówczas około 80 metrów za skuterem. W zaistniałej sytuacji kierujący pojazdem nie miał możliwości uniknięcia zderzenia.

Kierujący motorowerem Z. K. nie zauważył w lusterku nadjeżdżającego samochodu.

W czasie zdarzenia panowały dobre warunki atmosferyczne, było słonecznie, jezdnia asfaltowa była sucha i wiał słaby wiatr.

Bezpośrednio przed zdarzeniem prędkość samochodu marki O. (...) wynosiła około 88 km/h.

Do wypadku doszło w terenie niezabudowanym. Z. K. kierujący motorowerem zamierzał skrócić w lewo na drogę wewnętrzną, dojazdową do fermy drobiu.

Kierujący motorowerem Z. K., zmieniając zajmowany pas ruchu, był obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierzał wjechać. Motorowerzysta Z. K. chcąc skrócić w lewo powinien był zatrzymać się lub zwolnić w celu przepuszczenia samochodu marki O. (...), a dopiero potem skrócić. Ponieważ tego nie uczynił ponosi odpowiedzialność za spowodowanie wypadku.

Kierujący pojazdem marki O. (...) nie przyczynił się do powstania wypadku i nie miał możliwości jego uniknięcia.

(Dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych A. R. z 20 maja 2012 r., k. 256-271; ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych A. R. złożona na rozprawie w dniu 8 stycznia 2013 r., k. 315-317; przesłuchanie powoda Z. K., k. 153-154)

W związku ze zdarzeniem w okresie do 23 czerwca 2007 r. do 26 czerwca 2007 r. powód przebywał w (...) Centrum Medyczne w Ś. gdzie rozpoznano u niego stłuczenie klatki piersiowej i lewej kończyny dolnej. Powód został wypisany do domu w stanie dobrym z zaleceniem dalszego leczenia w warunkach ambulatoryjnych w podstawowej opiece zdrowotnej.

W dniu 20 lipca 2007 r. powód ponownie został przyjęty do (...) Centrum Medyczne w Ś. z powodu niedowładu kończyn dolnych oraz drętwień kończyn górnych. Po przeprowadzeniu badań powoda przekazano do dalszego leczenia do (...) Szpitala (...) we W., gdzie był operowany w celu w związku z odbarczeniem rdzenia kręgowego oraz stabilizacją uszkodzonego odcinka kręgosłupa. Powód został w dniu 21 sierpnia 2007 r. wypisany do domu z

zaleceniem rehabilitacji, którą odbywał w ośrodku rehabilitacyjnym we Wleniu w okresie od 2 października 2007 r. do 19 października 2007 r.

W dniu 14 grudnia 2007 r. powód został zaliczony przez (...) do spraw Orzekania o Niepełnosprawności do osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności. W orzeczeniu wskazano, że niepełnosprawność istnieje od 26 czerwca 2007 r., zaś orzeczenie wydano do końca 2008 r. W dniu 21 stycznia 2009 r. orzeczenie o stopniu niepełnosprawności przedłużono do 31 stycznia 2011 r.

(Dowód: dokumentacja lekarska, k. 21-39, 42-43, 46-49; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z 14 grudnia 2007 r., k. 40-41; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z 21 stycznia 2009 r., k. 44; postanowienia (...) Zespołu (...) o niepełnosprawności z 21 stycznia 2008 r., k. 45, 106; zeznania świadka K. K., k. 139-140; zeznania świadka E. L., k. 140-141; zeznania świadka A. S., k. 141; przesłuchanie powoda Z. K., k. 153-154)

Kierujący samochodem osobowym marki O. (...) M. G. był ubezpieczony od odpowiedzialności posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

W piśmie z dnia 29 października 2007 r. powód dokonał zgłoszenia zdarzenia z dnia 23 czerwca 2007 r. stronie pozwanej domagając się zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 200.000 zł oraz renty w kwocie 6.000 zł miesięcznie, a w trakcie dalszego postępowania likwidacyjnego również zwrotu kosztów leczenia, dojazdów, odsetek i kosztów prowadzenia sprawy.

W ramach postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi łącznie 3.200 zł tytułem zadośćuczynienia oraz odmówiła wypłaty zadośćuczynienia i odszkodowania w pozostałym zakresie.

(Dowód: pisma, wezwania do zapłaty, k. 50-78; akt szkodowych nr (...); przesłuchanie powoda Z. K., k. 153-154)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Okolicznościami niespornymi w sprawie było zdarzenie, które miało miejsce w dniu 23 czerwca 2007 r. na drodze pomiędzy miejscowościami C. i M., w trakcie którego kierujący samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) M. G. jadący w kierunku miejscowości M., na prostym odcinku drogi podczas manewru wyprzedzania uderzył w tył motoroweru marki K. (...) o nr rej. (...), kierowanego przez powoda Z. K.. Pomiędzy stronami nie było sporu co do tego, że na skutek w/w zdarzenia kierujący motorowerem powód Z. K. doznał obrażeń ciała, zaś kierujący samochodem osobowym M. G. był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

W rozpoznawanej sprawie okolicznością sporną była odpowiedzialność co do zasady strony pozwanej za skutki powyższego zdarzenia. W trakcie postępowania sądowego powód przedłożył dowód w postaci notatki urzędowej policji z dnia 23 czerwca 2007 r. (k. 17-20, 147), z której wynikało, że sprawcą zdarzenia był kierujący samochodem osobowym M. G., który podczas wyprzedzania motoroweru nie zachował należytej ostrożności. Ponadto Sąd miał na uwadze, że jak wynika z analizy akt Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej o sygn. VI W 397/07 w związku z powyższym zdarzeniem Policja skierowała do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej wnioski o ukaranie M. G. za popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzeniu mu kary 100 zł grzywny. Na skutek w/w wniosku w dniu 2 października 2007 r. Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział Grodzki w sprawie VI W 397/07 wydał wyrok, w którym uznał obwinionego M. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w dniu 23 czerwca 2007 r. o godz. 15.20 n drodze pomiędzy miejscowościami C. a M. kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności podczas manewru wyprzedzania motorowerem marki K. (...) o nr rej. (...) wykonując w tym czasie manewr skrętu w lewo w wyniku czego uderzył w tył pojazdu czym spowodował kolizję drogową, tj. popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. i za to wymierzył mu karę 100 zł grzywny. Podkreślić przy tym należy, że powyższy wyrok został wydany w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, a zatem mając na uwadze treść

art. 11 k.p.c. a contrario nie wiązał on tutejszego Sądu w niniejszym postępowaniu cywilnym (por. wyrok SN z dnia 10 października 2002 r., II CK 116/02, Lex nr 148626).

Po analizie akt postępowania likwidacyjnego na rozprawie w dniu 26 listopada 2010 r. Sąd poddał pod rozwagę pełnomocnikom obu stron złożenie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z opinii zespołu biegłych sądowych z zakresu medycyny i rekonstrukcji wypadków drogowych na okoliczność ustalenia przebiegu wypadku i czy powód w jakimkolwiek stopniu przyczynił się do powstania szkody w związku z treścią opinii wykonanej przez rzeczoznawcę T. G. na zlecenie strony pozwanej. W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 14 lutego 2011 r. (k. 161-162) wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych w celu wyjaśnienia okoliczności przebiegu i przyczyn wypadku z dnia 24 czerwca 2007 r. W piśmie z dnia 22 lutego 2011 r. (k. 170) pełnomocnik strony pozwanej przychylił się do w/w wniosku.

Z uwagi na powyższe okoliczności ustalenia faktyczne odnośnie tego jaki był przebieg i przyczyna zdarzenia z dnia 24 czerwca 2007 r., a w konsekwencji kto ponosi odpowiedzialność za powstałą w związku z tym szkodę, Sąd poczynił na podstawie pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych A. R. z 20 maja 2012 r. (k. 256-271). Biegły w ustnej opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie w dniu 8 stycznia 2013 r. (k. 315-317) dodatkowo wyjaśnił wszystkie wątpliwości podniesione w zarzutach stawianych opinii przez powoda. Z powyższych opinii wynika, że powód Z. K. kierujący motorowerem zasygnalizował zamiar wyprzedzania i rozpoczął skręt w lewo w momencie gdy był już wyprzedzany przez samochód marki O. (...), znajdujący się wówczas około 80 metrów za skuterem. W zaistniałej sytuacji kierujący pojazdem nie miał możliwości uniknięcia zderzenia. Biegły ustalił powyższe okoliczności przede wszystkim na podstawie powypadkowego ułożenia pojazdów, a także śladów hamowania widocznych na lewym pasie ruchu. Z przesłuchania powoda wynika przy tym, że nie zauważył on w lusterku nadjeżdżającego samochodu, co także przemawia za słuszością opinii złożonej przez biegłego. Z powyższej opinii biegłego sądowego wynika przy tym, że w czasie zdarzenia panowały dobre warunki atmosferyczne, było słonecznie, jezdnia asfaltowa była sucha i wiał słaby wiatr, zaś bezpośrednio przed zdarzeniem prędkość samochodu marki O. (...) wynosiła około 88 km/h, a zatem była to prędkość dostosowana do panujących warunków i dopuszczalna skoro do wypadku doszło w terenie niezabudowanym. Z uzupełniającej opinii biegłego wynika ponadto, że kierujący motorowerem jadąc w terenie niezabudowanym zamierzał skrócić w lewo na drogę wewnętrzną (drogę dojazdową do fermy drobiu), nie stanowiącej skrzyżowania w rozumieniu przepisów prawo o ruchu drogowym, w związku z czym kierowca samochodu osobowego nie był zobowiązany do zachowania w takiej sytuacji szczególnej ostrożności i mógł wykonać manewr wyprzedzania. We wnioskach opinii powód stwierdził, że kierujący motorowerem Z. K., zmieniając zajmowany pas ruchu, był obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierzał wjechać. Motorowierzysta Z. K. chcąc skrócić w lewo powinien był zatrzymać się lub zwolnić w celu przepuszczenia samochodu marki O. (...), a dopiero potem skrócić. Ponieważ tego nie uczynił ponosi odpowiedzialność za spowodowanie wypadku. Biegły sądowy podał przy tym w sposób jednoznaczny, że kierujący pojazdem marki O. (...) nie przyczynił się do powstania wypadku i nie miał możliwości jego uniknięcia.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało w ocenie Sądu, że wyłącznie winnym zdarzenia jakie miało miejsce w dniu 24 czerwca 2007 r. był powód Z. K., kierowca motoroweru. W tej sytuacji ubezpieczyciel kierowcy samochodu osobowego, tj. strona pozwana nie ponosiła odpowiedzialności za szkodę powstałą w związku z tym zdarzeniem, a zatem powództwo należało w całości oddalić.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony pozwanej, na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze okoliczności rozpoznawanej sprawy, a w szczególności fakt, że powód był przekonany, opierając się na początkowych ustaleniach poczynionych przez Policję, że sprawcą szkody był kierowca samochodu osobowego, a zatem roszczenie było zasadne.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji.